

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

567

Vragen van de leden **De Krom** en **Ten Broeke** (beiden VVD) aan de staatssecretarissen van Justitie en van Buitenlandse Zaken over *het Italiaanse generaal pardon*. (Ingezonden 5 oktober 2009)

1

Bent u bekend met het bericht «300.000 illegalen doen aanvraag voor Italiaans pardon»?¹

2

Is het waar dat 300.000 illegaal in Italië verblijvende vreemdelingen een aanvraag voor legalisering hebben ingediend?

3

Heeft u het voornemen van Italië om een generaal pardon af te kondigen in bilateraal, multilateraal of Europees verband besproken? Zo ja, wat was uw inzet bij deze besprekingen en welke toezeggingen heeft u ontvangen?

4

Heeft u en/of de Europese Commissie de Italiaanse regering gewaarschuwd voor de desastreuze gevolgen van de afkondiging van een generaal pardon?

5

Hoe heeft de Italiaanse regering gereageerd op de met Nederland of de Commissie gevoerde gesprekken over het in te voeren generaal pardon?

6

Heeft u dan wel de Nederlandse vertegenwoordiging bij de invoering van de pardonregeling berichten ontvangen, waarin u werd afgeraden hiertoe over te gaan of gevraagd hiervan af te zien? Zo ja, kunt u deze berichten toelichten? Werden deze berichten, net als in Italië, verwezen naar de prullenbak? Zo nee, hoe heeft u deze berichten beantwoord?

7

Hoe verhoudt het handelen van de Italiaanse regering, evenals het eerdere handelen van de Belgische regering, zich met de in Europees verband gemaakte afspraak om niet over te gaan tot nieuwe en grootschalige generaal pardonregelingen?

8

Deelt u de mening dat het Italiaanse handelen het kleeft onder de voeten van de Europese afspraken vandaan trekt en dat dit ook toekomstige Europese afspraken over asiel en immigratie zal bemoeilijken?

9

Welk percentage van de aanvragen in Italië zal naar uw verwachting worden ingewilligd?

10

Deelt u de mening dat deze pardonners zich na verloop van tijd mogen en zullen vestigen in andere EU-lidstaten en dat Nederland hier de negatieve gevolgen van zal ondervinden?

11

Wat gaat u doen om te voorkomen dat deze Italiaanse pardonners naar Nederland zullen komen en in Nederland een beroep op de sociale voorzieningen zullen doen?

12

Hoe verhoudt de noodzaak tot het voeren van een restrictief vreemdelingenbeleid zich tot het inmiddels grote aantal generaal pardonregelingen dat in diverse Europese landen recentelijk is ingevoerd (België, Spanje, Nederland en Italië)? Heeft het überhaupt nog zin om een restrictief vreemdelingenbeleid te voeren als elke keer door Europese lidstaten afzonderlijk een generaal pardon wordt afgekondigd?

¹ Elsevier, 1 oktober 2009.

Antwoord

Antwoord van staatssecretaris **Albayrak** (Justitie), mede namens de staatssecretaris van Buitenlandse Zaken (ontvangen 5 november 2009), Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2009–2010, nr. 496

1

Ja.

2

Het Italiaanse parlement heeft een wetsdecreet «Legalisatie arbeid illegalen» aangenomen dat tot doel heeft zwart werk tegen te gaan van zowel Italiaanse onderdanen als van illegaal in Italië verblijvende vreemdelingen. Als gevolg hiervan kunnen werkgevers een aanvraag doen tot legalisering van arbeidsplaatsen voor huishoudelijk personeel en verzorgers. Voor zover deze werknemers illegaal in Italië verblijvende vreemdelingen zijn, is aan de arbeidsplaats een verblijfsvergunning gekoppeld. Deze vervalt bij ontslag. Er zijn tot op heden 294.744 aanvragen tot legalisering van arbeidsplaatsen ingediend door Italiaanse werkgevers. Op dit moment is niet bekend welk aandeel hiervan aanvragen betreft voor werknemers die illegaal in Italië verblijven.

3, 4 en 5

Op verzoek van Nederland heeft Italië in het Strategisch Comité Immigratie, Grenzen en Asiel (Scifa) uitleg gegeven over het Italiaans wetsdecreet «Legalisatie arbeid illegalen». Italië heeft daarbij aangegeven dat er geen sprake is van een algemene regularisatie van illegale vreemdelingen. Het wetsdecreet heeft tot doel zwart werk van huishoudelijk personeel en verzorgers te «witten» van zowel Italiaanse onderdanen als van illegaal in Italië verblijvende vreemdelingen. Elk verzoek tot legalisatie van zwart werk van zowel Italiaanse onderdanen als van illegaal in Italië verblijvende vreemdelingen – dat door de werkgever moet worden ingediend – zal individueel worden bekeken. Daarbij zullen economische en humanitaire overwegingen een rol spelen. Van een generaal pardon voor vreemdelingen is volgens Italië dan ook geen sprake. Italië zal de informatie over de legalisering van zwart werk voor zover het illegaal in Italië verblijvende vreemdelingen betreft verspreiden onder de lidstaten

van de Europese Unie via het wederzijds informatiemechanisme.

6

Nee.

7

De Europese Commissie heeft tijdens het Strategisch Comité Immigratie, Grenzen en Asiel (Scifa) aangegeven dat aan de voorwaarden die het Europees immigratie- en asielpact stelt – regularisatie om humanitaire of economische redenen in individuele gevallen en niet overgaan tot algemene regularisaties – lijkt te zijn voldaan.

8

Nee, er is op dit moment geen reden aan te nemen dat het Italiaanse wetsdecreet toekomstige Europese afspraken over asiel en immigratie zal bemoeilijken.

9

Het valt niet in te schatten hoeveel van de aanvragen zullen worden ingewilligd. Er wordt van geval tot geval op regionaal door de immigratiedienst in samenwerking met de politie gecheckt of de aanvragen gehonoreerd kunnen worden.

10, 11 en 12

Op grond van artikel 21 van de Schengen Uitvoeringsovereenkomst heeft een vreemdeling die in een Schengen staat een verblijfsvergunning heeft, in beginsel het recht om gedurende drie maanden binnen een termijn van zes maanden vrij te reizen binnen het Schengengebied. Indien een dergelijke vreemdeling zou besluiten een verblijfsaanvraag in Nederland in te dienen, zal deze aanvraag volgens het nationale recht worden behandeld. Hierbij zijn de nationale voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning van toepassing, zoals het vereiste dat de vreemdeling in het bezit moet zijn van een machtiging tot voorlopig verblijf, die bij de Nederlandse vertegenwoordiging in het land van herkomst of bestendig verblijf dient te worden aangevraagd. Ook is het algemene openbare-ordebeleid van toepassing. Daarnaast kan een beroep op de publieke middelen gevolgen hebben voor het verblijfsrecht, ook indien de desbetreffende vreemdeling na een periode van vijf jaar verblijf in de

EU-lidstaat de status van langdurig ingezetene heeft verworven. Het voeren van een restrictief vreemdelingenbeleid heeft, gelet op het vorenstaande, zeker nut.